

Du er ikke alene

Af Roxana Kia
www.roxanakia.dk

Der findes et indiansk ordsprog, der lyder sådan her: "Jeg giver dig ingenting. *Jeg deler alt.*" Jeg tog dette ordsprog til mig dybt i mit hjerte for mange år siden. Siden da har jeg været på en spændende rejse. Jeg har udforsket, hvad det vil sige at leve ud fra en sådan bevidsthed, og der er ingen tvivl om, at det har gjort en væsentlig forskel i mit liv. I dag oplever jeg mit liv på en helt anden måde end tidligere, og det samme gælder mine relationer til andre mennesker.

Kollektiv intelligens

Det indianske ordsprog er kernen i det, vi også kunne kalde *den kollektive intelligens*. Det er en intelligens, som kan trænes og bruges af alle mennesker, en gruppe og i andre relationer. Alle har samme adgang til den kollektive intelligens. Forbinder vi os med den, åbner der sig et ocean af muligheder og veje. Kun vores egne tanker sætter begrænsninger for, hvordan alt kommer i samspil med alt.

Jo længere, vi kan gå ind i et dette univers, jo dybere samhørighedsfølelse. Når først den kollektive intelligens er aktiv i os, sker det ofte, at vi naturligt bidrager til noget, der er større end os selv. Udover at bidrage til vores egen vækst og tilfredshed, skaber vi samtidig merværdi for andre: Det, jeg gør for dig, gør jeg også for mig.

I den situation skaber vi mere energi sammen, end vi hver for sig taber. Vi opnår en dybere forståelse af, hvem vi egentlig er, og hvilke gaver vi hver især har. Vi bliver bevidste om vores forskellige måder at dele os selv med omverden. Vores ego har tilegnet sig kompetencer og kvaliteter, som vi bevidst kan bruge - uden at egoet behøver styre showet. Lever vi bevidst i den kollektive intelligens, har vi altid selv autoriteten - dog bliver vi aldrig autoriteter over andre. Hvis vi praktiserer denne intelligens, har vi et indre lederskab, som gør al anden form for ledelse overflødig: inden det helt kan lade sig gøre, har vi dog stadig meget at lære.

Livets internet

Alle mennesker er relaterede til hinanden og til alt andet i livet - ligesom Internettets aktive og potentielle forbindelser på kryds og tværs af tid og rum. Forbindelserne er ikke altid synlige for øjet, men vi oplever deres effekt, når de er aktive i enten vores mentale eller fysiske verdener.

Der findes et uendeligt mange forbindelser; en forbindelse aktiveres, når energi sendes fra et punkt til et andet. Har du nogensinde oplevet, at du tænker på nogen og så ringer den person, du lige har tænkt på? Når vi aktiverer vores relationer mentalt eller fysisk, oplever vi kvaliteter som samhørighed, fællesskab og evnen til sam-skabelse. Det er "livets internet," det er som et edderkoppespind, der forbinder os alle på alle planer: Hver en tanke, hver en følelse, hver en handling har en effekt på resten af spindet. Alt er ét, og alligevel er vi unikke og har hver vores ståsted i livet. Forbindelserne er der - om vi ser dem eller ej. Tag fx et smukt blad og se på det. Bliv ét med det. Kig i 30 minutter og se, hvad det sker. Er der nogen forskel på dig og bladet?

En enkel øvelse som denne kan få os til at opleve, hvad det vil sige at miste dualiteten, for det er i bund og grund det, "livets internet" handler om: Hvad det betyder for os, når forskellen mellem mig og noget andet ikke længere eksisterer. Vi oplever at alt smelter sammen til ét, selvom vi godt ved, at der er forskel. Vi tror måske, at det er et paradoks, men det er det ikke. Blot et komplekst netværk.

Skab værdi i fællesskabet

Hvorfor går mange af os ud i naturen og nyder skønheden? Hvorfor er det en lise til sjælen, når vi enten står over for et mægtigt hav, under et kæmpe egetræ, på et bjerg eller mærker vinden mod kinden? Den forbundenhed, vi mærker er noget, som for oprindelige folkeslag er naturlig. Deres udgangspunkt er, at vi er lavet af det stof, som er i de fire grundelementer: Ild, jord, luft og vand. Alt er en symbiose af disse.

I naturen oplever vi, bevidst eller ubevidst, at helheden er summen af alle forskelligheder. Diversiteten, det unikke i ethvert levende væsen og enhver plante, er det, der giver mangfoldighed og helhedsfølelse. Nogle gange kalder vi det også skønhed. Tænk hvis alle blomster så ens ud? Hvordan ville det påvirke din naturoplevelse?

I mit liv mærker jeg, at jo større bevidsthed eller jo flere intelligenser, jeg har adgang til i mig selv, og dermed jo bedre kontakt jeg har til mig selv, desto nemmere kan jeg bevæge mig gennem livet. Når jeg har adgang og kontakt, opleves det som om, at jeg bevæger mig på en direkte line på livets net – en "god forbindelse". Jeg kan bidrage uden et behov for at få noget tilbage, eller jeg kan sætte noget i gang uden at være afhængig af et bestemt resultat. Derfor er det vigtigt med det, som mange kalder for selvudvikling og andre for selv-afvikling. Når vi nærmer os essensen af vores selv, forstår vi bedre vores eget bidrag til verden. Kontakten med os selv, fremmer vores personlige troværdighed og autenticitet – som i sig selv er vigtig for at tilliden kan vokse sig stærk i vores relationer.

Min påstand er, at vi som mennesker ikke skal stræbe efter at ligne hinanden, men derimod trække forskellighederne og det unikke frem. Vi skal forstå vores egen natur og give plads til andre. Det vil skabe mest værdi i fællesskabet.

At drømme vores virkelighed

Når vi fokuserer på, hvad vi tror, andre tænker om os, eller på det, som er svært, så er det ofte det som tager pladsen og viser sig for os. Vi aktiverer energi. Skifter vi fokus til vores unikke styrker, og fylder os selv med en indre kærlighed – begynder vi at skabe meningsfulde og livgivende relationer. Vores tilstand er i høj grad påvirket af vores fokus, og hvilket fokus, vi har, er et spørgsmål om valg. Det er vores eget forhold til os selv, til andre mennesker, til naturen, til vores idéer, drømme, visioner og udfordringer, som kan gøre en forskel.

Nogle mennesker har præstationsangst, når de skal holde foredrag. Er du en af dem, så læg mærke til de tanker, du tænker. Om dig selv? Om de andre? Om din præstation? Det er sandsynligvis negative eller begrænsende tanker, og hvis du skifter fokus og i stedet ser noget positivt – noget som gør dig glad, stolt eller passioneret – så vil du opleve en anden tilstand. For at kunne vælge sit fokus, har de fleste af os brug for et indre overskud, og det overskud er faktisk en iboende kraft i den kollektive intelligens.

Drømmen om noget større er en vigtig kvalitet af vores forbundenhed. Vi lever i en tid, hvor vi begynder at bevæge os fra at skabe visioner til at *drømme vores virkelighed*. Drømme har noget magisk over sig – noget u håndgribeligt og alligevel virkeligt. Når drømmene går hånd i hånd med vores unikke evner og kompetencer som mennesker, frigøres der ressourcer i os, som er livgivende og som skaber energi. I det livgivende bor en naturlig skabelseskraft, som vi alle rummer på hver vores måder. Vi bliver kreative, glade, oplever overskud eller får adgang til en indre klarhed. Når vi er flere, som kobler os på den kollektive intelligens, øger vi intensiteten i den kraft, sam-skabelse er, og kollektivt begynder vi at være i flow. Store personligheder som fx Barack Obama, Martin Luther King og Walt Disney har talt om drømmen – om den universelle drøm, som samler mennesker, ikke kun i en retning, men i en dyb vilje og tro på at kunne bidrage til noget større.

Vi er sammen

Når vi er tilstede i den kollektive intelligens og forholder os til hinanden fra det sted, så indfinder der sig en ubetinget kærlighed. For mig vidner det om, at vi er begyndt på vores rejse mod en større fælles bevidsthed. Endnu aner vi kun hvad det rummer. Ud fra perspektivet om, at alt hænger sammen og alt er ét, kan vi ikke give noget, som vi allerede alle er en del af. Vi kan kun dele. Gør vi noget andet, binder det energien og forhindrer udvikling. Deler vi; åbnes flowet og forbundenheden i og med den kollektive intelligens – gør vi det, ved vi, at vi ikke er alene, men sammen.